

בולי חלוצים

"Pioneers" Stamps

206

14.12.76

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 080 61

PHILATELIC SERVICES

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO • ISRAEL

את החלוצים תאר יוסף טרומפלדור כצבא משרתים אלמונים של ציון, הפועלים — ללא אינטרסים אישיים — למען בנין הארץ. החלוצי גילם צרף יחיד במינו של דבקות באידיאולוגיה מצד אחד ושל היצמדות למעשים ולתכניות פרגמטיות מצד שני. דמותו של החלוצי היא זו של המקריב את נוחיותו למען משימה החיונית לציבור, ובעיקר — לציבור שעדיין לא הגיע ארצה ואשר יעלה מתוך הקבוצות החלוציות המכשירות עצמן בגולה. בדמותו של החלוצי הודגשה עבודת הכפיים ואי ניצול הזולת, כדרך העליונה לחידוש חברה יהודית בריאה בארץ ישראל.

רוב החלוצים הגיעו ארצה ממזרח אירופה כשהם רווקים, בעלי השכלה ובשנות העשרים הראשונות לחייהם. הם באו מתוך נכונות להכשיר את הדרך לאחרים ולעצב מסגרות חדשות שיבטיחו אורח חיים צודק ובריא יותר. החלוצים הראשונים הגיעו בעליה הראשונה (1882–1903), והעליות האחרות המוזהות עם החלוצים הן השניה (1904–1914) והשלישית (1919–1923).

אנשי העליה הראשונה פנו לעבודה חקלאית והקימו את המושבות הראשונות (פתח-תקוה, ראשון לציון, ראש פינה, חדרה וזכרון יעקב). הם לא יכלו לעמוד בעצמם בעומס שהוטל עליהם, והיה זה הברון רוטשילד ("הנדיב הידוע") שהציל את מפעלה של עליה זו באמצעות כספו ופקידיו. העליה השניה פנתה אף היא לחקלאות ורבים ממנהיגיה — כמו א.ד. גורדון — הושפעו מן התנועה הרוסית העממית "נרודניה ווליה" וראו בעבודה החקלאית הפשוטה אידיאל נעלה המסמל את אחדות האדם והטבע. חלוצי העליה השניה יצרו את הקיבוץ ואת מושב העובדים מתוך אידיאולוגיה שיתופית ועל רקע התנאים המיוחדים של מציאות חייהם. הם נסתייעו בכך בהסתדרות הציונית העולמית, אשר הכירה בחשיבות פעולתם אם כי לא קיבלה את האידיאולוגיה שהנחתה אותם.

חלוצי העליה השלישית הגיעו ארצה לאחר הכיבוש הבריטי וחלקם — גברים ונשים — עבדו בסלילת כבישים ובעבודות ציבוריות שנמסרו להם על ידי השלטונות הבריטיים. רוב רובם עסקו בכך לראשונה בחייהם, הם התגבשו בקבוצות קבלניות קטנות, והנהיגו בתוכם מידה זו או אחרת של שוויוניות. גוד העבודה על שם טרומפלדור, שהוקם ב־1925, עסק גם הוא בסלילת כבישים, חלוציו גרו באהלים לצד הכביש שסללו, ונעו עם אהליהם ככל שנמשכה הסלילה. העבודה הקשה, שנמשכה כל שעות היום, לא מנעה מהם את ריקודי ה"הורה" המשולחים בלילות.

כשהם רחוקים ממשפחותיהם, חיים באקלים שלא הורגלו בו ובתנאי חיים קשים, לא החזיקו רבים מן החלוצים מעמד אלא חדשים אחדים. רובם טוו חלומות שהיו רחוקים מאד מן המציאות האפורה, מן התחרות בעבודה הערבית ומן הויכוחים האידיאלי-לוגיים הלוהטים. חלק מן החלוצים חזרו למזרח אירופה ורבים

אחרים המשיכו לנדוד למערב אירופה או לארה"ב. הנותרים היו מיעוט שבמיעוט, והם אשר עיצבו את מסגרת חייו החברתית, הכלכלית והפוליטית של הישוב.

יוסי ביילין

was formed in 1925, also took part in road construction and its members lived in tents which they set up at the roadside, dismantling and re-erecting them as the road advanced. The hard physical labour in which they were occupied throughout the long day did not prevent them from enthusiastically dancing the "Hora" at night.

Under these conditions of separation from their families and having to perform strenuous physical work in a climate to which they were not accustomed, many of these pioneers could not stand it for more than a few months. For many of them the bleak reality of the competition of Arab labour and the endless round of heated ideological discussions were too much of a contrast to the dreams they had dreamed. Some returned to Eastern Europe and others continued their wanderings, to reach Western Europe or the United States. Those who remained were few in number, but it was they who shaped the social, economic and political institutions of the Yishuv (Jewish settlement).

Y. B.

Joseph Trumpeldor described the pioneer as "an anonymous soldier in the army of Zion who laboured, with no thought of personal gain, to build up the land." The pioneer personified a unique combination of pure idealism and dedication to positive deeds. The typical pioneer was one who sacrificed his personal convenience for essential national goals and, in particular, for members of those Zionist groups who had not yet immigrated to the Holy Land but were preparing themselves, in the Diaspora, to go on Aliya. These pioneers emphasized the importance of physical labour and non-exploitation of the individual in recreating a healthy Jewish society in the Land of Israel.

Most of these pioneers came from Eastern Europe, were unmarried, well-educated and in their twenties. They came with the ideal of preparing the way for others and creating new social forms which would lead to a healthier and juster society. The first pioneers were those of the First Aliya (1882—1903) and they were followed by the Second Aliya (1904—1914) and the Third Aliya (1919—1923). The pioneers of the First Aliya turned to agriculture and established the first agricultural settlements (moshavot)—Petah Tiqwa, Rishon Leziyyon, Rosh Pinna, Hadera and Zichron Ya'akov. They were unable to achieve economic independence and it was Baron Rothschild (the "Famous Philanthropist") who helped them out with financial assistance and the guidance of his officials. The Second Aliya also turned to agriculture and many of its leaders, such as A. D. Gordon, were influenced by the Russian "Narodnaya Volya" movement and saw in primitive agricultural work the achievement of the supreme ideal, symbolising the unity of Man and Nature. It was the pioneers of the Second Aliya who created the Kibbutz and the Workers' Settlements based on the ideology of equal partnership and shaped by the special conditions prevailing at that particular period. They were assisted by the World Zionist Organization which, while it could not identify with their ideology, appreciated the importance of their work.

The pioneers of the Third Aliya arrived after the British conquest of Palestine and many of them—women and men alike—laboured on road-building and other public works for the British authorities. For the great majority of them it was the first time in their lives that they had engaged in manual labour—they organised themselves into small contracting groups all of whose members had equal rights. The Trumpeldor Work Brigade which

הבולים צוירו ע"י צ. נרקיס חל אביב

THE STAMPS WERE DESIGNED BY Z. NARKISS, TEL AVIV